

ца-върхъ, Сумнатица и се смѣсва съ административната граница на софийскій санджакъ между Сиври-ташъ и Чадъръ-тене.

Границата на Румелия се отдѣля отъ границата на България на планината Чадъръ-тене; тя тръгнува по чертата на водораздѣла между коритото на Марица и нейнитѣ притоци отъ една страна, и Места-карасу и притоцитѣ ѝ отъ друга страна, и се уиктва къмъ юго-истокъ и югъ прѣзъ гребена на горитѣ Деспото-дагъ къмъ планината Крушово (исходна точка на св. Стефанскій Трактатъ).

Отъ планината Крушово границата върви по чертата на С. Стефанскій трактатъ, т. е. отива по бърдото на Черний-балканъ, по планинитѣ Кулаги-дагъ, Ешекъ-челеню, Караколасъ и Ишикларъ, отъ гдѣто се спуска право къмъ юго-истокъ, за да стигне рѣката Арда, по течението на която върви до една точка при селото Адакале, което остава на Турция.

Отъ тая точка пограничната черта възлазя по гребена на Бешъ-тене-дагъ, по който върви, за да слѣзе и прѣсече Марица при една точка петъ километра по горѣ отъ моста на Мустафа-паша, послѣ се опиква къмъ сѣверъ прѣзъ водораздѣла между Демирханлъ-дере и малкитѣ притоци на Марица до Кюделеръ-бавръ, отъ гдѣто се обръща на Истокъ прѣзъ Сакаръ-бавръ; отъ тамъ тя преминава долината на Тунджа, като отива къмъ Буюкъ-дервентъ и остава това село и Суджакъ на сѣверъ. Отъ Буюкъ-дервентъ границата тръгнува по водораздѣла между притоцитѣ на Тунджа отъ къмъ сѣверъ и на Марица отъ къмъ югъ до височината Кайбиляръ, която остава въ Источна Румелия, минува на югъ отъ Старо-Алмалин между коритото на Марица отъ къмъ югъ и малкитѣ потоци, които се наливатъ на право въ Черно-море между селата Белевринъ и Алжтлж, слѣдва на сѣверъ отъ Карапльжъ по гребенитѣ на Восна и Зувакъ по чертата, която дѣли водитѣ на Дука отъ Карагачъ-су, и стига до Черно-море между двѣтъ рѣки съ послѣдното название.

Членъ 15.

Н. Величество Султана ще има право да брани границитѣ на провинцията по сухо и по море, да въздига на тѣзи граници укрѣпления и да държи въ тѣхъ войска.

Вжтрѣшниятъ порядъкъ на Источна Румелия се поддържа отъ туземната жандармерия, на която ще подпомага жѣстната милиция.

При съставленieto на тѣзи двѣ тѣла, на които офицеритѣ ще се назначаватъ отъ Султана, ще се взема въ внимание вѣрата на жѣстното население.

Н. Величество Султана се задължава да не употребява за гарнизони на границитѣ передовни войски, като башибозуци и черкѣзи. Редовнитѣ войски, които се назначаватъ за тази служба, не могатъ въ никой случай да се помѣстятъ по домоветѣ на жителитѣ. Когато прѣминуватъ прѣзъ провинцията, тѣи не могатъ да прѣсѣдватъ въ нея.

Членъ 16.

Генералъ-губернатора ще има право да повиква турски войски въ случай, когато би се заплашвала вжтрѣшната или вънкашната без-